

VeøyNytt

Ansvarlig utgiver

Loge no. 11 Veøy av I.O.O.F, Molde

Ansvarshavende: Bror OM
I redaksjonen: Håkon Kringstad (formann), Kåre Gjerde, Svein Jarle Baadnes og Steinar Sandvik (redaktør)
OM Edmund Talseth har ordet:

Aktive medlemmer i loge Veøy

Jeg har ved enkelte anledninger fremhevet og berømmet aktivitetsnivået i vår loge. Etter nok en avsluttet logekveld med godt oppmøte og et innholdsrikt program, er det igjen tid for å tenke litt på aktiviteten og hva denne nødvendigvis må bety for den enkelte bror, logen og Ordenen som helhet.

Vi har nettopp avsluttet en søndag hvor også våre brødre deltok i innsamlingen av penger til SOS-barnebyer, og med denne innsatsen var vi med på å yte bidrag til sterkt trengende barn i den store verden.

Vi skal i kommende år - i likehet med i tidligere år - delta i utkjøringen av middag til mange beboere i Molde. Dette er også en aktivitet som står i tråd med vår ordens lære. Jeg er ganske sikker på at alle som deltar her har gjort seg noen tanker som i utgangspunktet var totalt utenkelig, men som likevel er fullt ut realistiske i vår lille verden.

Det er medlemmer av vår loge som regelmessig besøker andre og eldre medlemmer, en aktivitet som er veldig positiv. Det er meget godt å få høre at en logebror har hatt besøk, og at vedkommende på en slik måte får en personlig kontakt med sin egen loge, blir informert om arbeidsoppgaver, gjøremål og ikke minst om nye medlemmer.

Det er også godt å høre at medlemmer av Nevnd for sykebesøk avlegger regelmessige besøk der behov finnes, og at det således opprettholdes en stødig kontakt med logen.

Alle våre nevnder er også aktive på forskjellige måter, og ved å se på oversikten over antallet medlemmer som er engasjert her, er det lett å forstå at det er svært mange som kan glede seg over gitte oppgaver og utførelsen av disse.

Veøy-nytt's redaksjon presenterer også et produkt som er velformulert og informativt, og som alle brødre leser med stor interesse og glede. Dette gjelder enten en bror bor sentralt i Molde, eller om vedkommende bor langt borte fra våre lokaler i Storgaten.

Vi er midt inne i en hektisk byggeperiode med nytt og eget Ordenshus, og akkurat dette aktiverer ganske mange medlemmer. Flere komitèer og medlemmer legger igjen utrolig mye energi her, og dette er en aktivitet som kommer fremtidens fellesskap til gode. Egeninnsatsen i form av dugnadsarbeid står nå for tur, og jeg er sikker på at her vil alle brødrene som har mulighet til det, stille opp slik som byggekomitèen ønsker.

I år har vår loge fått mange nye medlemmer, og dette er også en aktivitet som er positiv. Det er viktig at våre nye brødre blir aktivisert, og selv får forståelsen av betydningen av aktiv deltagelse. Denne bidrar både til egenutvikling og styrking av samholdet.

Som logens Overmester vil jeg takke alle brødrene for en solid aktivitet på mange, mange områder, og jeg er sikker på at denne vil vedvare.

Med broderlig hilsen i V. K. og S
Edmund Talseth
Overmester

Neste nummer

Det er gått noe lenger tid ut i høstterminen enn opprinnelig tenkt før dette nummer av bladet kommer ut. Ikke alltid er det like enkelt å planlegge og å få ting til å stemme som opprinnelig tenkt. Men det får våge seg! Vi satser fremdeles friskt og håper at vi i år skal få til også en julenummer. Hjelp oss å tenke på stoff som kan være interessant for den enkelte leser. Tenk til og med at nettopp du kan

være den rette til å lage dette stoffet! Tenk også på om du kan melde deg som annonsør - Vi trenger 2 annonsører pr. nummer for at det hele skal gå «i hop». Redaksjonen tar imot med stor takk.

Redaksjonen reflekterer

TID TIL Å LEVE

Høsten i det første året i et nytt årtusen er nå over oss og året er i ferd med å ebbe ut.

Om høsten er himmelen høyere enn det meste og luften er liksom klarere enn vi selv er i våre beste øyeblikk.

Hva er egentlig tid. Kommer tiden eller går den? Eller eksisterer den bare i den menneskelige hjerne, i vår måte å oppfatte verden på? Tiden opptar oss i hvert fall ustanselig. Noen synes de har alt for lite av den, mens andre har problemer med å få tiden til gå. I gamle dager registrerte man tiden gjennom solens gang på himmelen og gjennom årstidenes veksling. Livsrytmen var etter all sannsynlighet langsommere enn hos oss. Menneskene den gang hadde ikke samme mulighet til å stykke tiden opp i småbiter. Derfor styrte heller ikke tidsbegrepet livet i samme grad som nå.

I vår tid har ikke bare sekundene innhentet oss, men også tiendedels- og hundredelssekundene. Sportslige prestasjoner som egentlig er jevn-gode, rangeres nå inntil det absurde. Tid er blitt synonymt med penger, mer enn med vår stund på jorden. Er vi i ferd med å bli «de stundesløse» uten at vi får mer sand i timeglasset?

Vi begynner alle med de samme 24 timene om dagen. *Dagen din* er egentlig en tidsbank der du kan ta ut dine aktiva i minutter og timer. Du har 1440 minutter til gode når døgnet starter. Summen er begrenset. Når døgnet er omme har du ikke noe til gode som kan overføres til neste dag. Hver dag åpner tidsbanken en ny konto for deg. Budskapet er enkelt. Tiden har ingen verdi før den blir brukt eller etter at den er sløst bort. Øyeblikket da øynene dine leser dette har verdi akkurat nå og mister sin verdi noen sekunder fra nå av - *hvis ikke bruken av dette øyeblikket har skapt noe av verdi for deg.*

Montro om vi ikke snart trenger et pålitelig apparat som kan måle livskvalitet?

Husk å leve mens du gjør det.

Ha en fin høst med det du liker å gjøre.

VEØY NYTT

Redaksjonen ble avsluttet 25.10.2000
Neste nummer tas sikte på å få utgitt som et julenummer 2000/nyttårsnummer 2001.
Bladets opplag: 200

Lay out m.v.: SSA

Trykk: Offsettrykk Eriksen AS,
Telefon: 71 21 89 18

Ved ettertrykk - Vennligst opplys kilde.

Br. Hans Aandal feires

Vår nye veteran - br. Hans Aandal - sammen med 3 sentrale embedsmenn, br. OM Edmund Talseth, br. Storrepresentant Ove Bøe og br. UM. Karl Fr. Leirvik.

En 25-års veteranjuvel tildelt

11. april 2000 var det br. Hans Aandal sin tur til å bli feiret med tildeling av veteranjuvel etter 25 års broderskap i vår loge og orden. 25 år med sine plussdager og minusdager som han selv gav uttrykk for i sin tale som vi er så heldige å få lov til å gjengi slik den fremstår i egen ramme på denne siden.

av Steinar Sandvik

Så var det jublant selv - hans tankevekkende «ord for dagen» gjengir vi med samtykke nedenfor.

Etter et hyggelig bordsete med svinokam m/surkål, grønnsaker og tytebær syltetøy på menyen, var det br. Vidar Bjørkly som hadde fått æren av å takke for maten - den smakte fortreffelig og vin ble servert i passende mengde som han sa - «Doseringen hadde vært riktig!». Og så var det tid for kaffe avec med de nygelige samtaler rundt småbord.

Og dette var det jublant selv sa i anledning den store dagen:

Kjære br. overmester, Kjære brødre.

25 år har gått utrolig fort. Da br. Asbjørn Haaseth spurte om jeg visste hva Odd Fellow var, så var det ikke helt ukjent.

Første gangen jeg ble fortalt om ordenen var jeg visergutt hos Storgatens Kolonial. En eldre kunde - Peder Formo - som jeg etter hvert ble god kompis med, fortalte en del om ordenen og idealene. Jeg ble oppriktig betatt av det han fortalte. Kanskje det av unggutten ble oppfattet litt for rosenrødt? I fantasien ble dette en slags lysende stjerne langt der ute. Jeg funderte lenge over dette.

Når så br. Asbjørn i 1974 spurte om jeg trodde jeg kunne tenke meg å søke opptak var jeg egentlig fortrolig med at jeg ønsket det og følte at tiden var inne.

Vennskap, Kjærlighet og Sannhet Jeg er litt i tvil om vi klarer å leve opp til idealene våre. De første 10 årene var jeg trofast med oppmøte. Men de siste årene av min Odd Fellow-tid har vært preget av tøft arbeidspress og mye sykdom. Dette har ført til at jeg ikke har maktet å være sosial i tillegg. Men tankene har vært hos logen. Imidlertid føler jeg nå at kreftene strekker mer til.

Det har vært veldig godt å få positive kommentarer når jeg nå er tilbake. Samtidig har jeg ikke følt noe press på grunn av at jeg ikke har hatt anledning til å møte så ofte de siste årene. Og jeg føler at brødrene har hatt stor forståelse for min situasjon.

Kjære overmester, Mine brødre! Det er med ydmykhet og glede jeg mottar 25 års utmerkelsen her i kveld. Jeg føler at jeg er omgitt av virkelige venner. Et skår i gløden er at min fadder - br. Asbjørn - ikke lenger er blant oss. Han rakk ikke å få sin 50 års veteranjuvel.

Så noen ord sagt om Vennskap, Kjærlighet og Sannhet. Da Aristoteles en gang ble spurt om hva vennskap var, svarte han:

*Det er én sjel som har tatt bopel i to legemer.
 Ta Kjærligheten vekk og vår jord blir en grav.
 Å søke Sannheten - det er å beile til den.
 Å kjenne Sannheten - det er å ha den til venn.
 Å tro på Sannheten - det er å nyte den.
 Det er det største i menneskenes liv!*

Mine brødre:

Takk for Vennskap
 Takk for Kjærlighet
 Takk for Sannhet.

Hans Aandal. Han ble recepiert i logen 08. april 1975 med br. Asbjørn Haaseth som fadder. Det Gode Vennskaps Grad fikk han 21.10.1975, Den Edle Kjærlighets Grad 10. februar 1976 og Den Høye Sannhets Grad 18. mai 1981. Patriarkgraden fikk han 6.11.1981, Den Gyldne Leveregels Grad 2.11.1982 og endelig fikk han Den Kongelige Purpur Grad 18.11.1983. Av embeder har han vært ytre vakt i perioden 1979 - 1981 og Ceremonimesters høyre assistent 1981 - 1983.

Etter den høytidelige seremoni i logesalen kunne de tilstedeværende brødre tre inn i festsalen for å fortsette

T.v.: Den «gamle» og den «nye» tid møtes. Br. Hans Aandal, vår nye 25 års VeJubærer gratuleres av en av vår aller ferskeste brødre - Askjell Hagset. Under: Br. Hans har akkurat mottatt våre symbolske 3 nelliker fra br. OM.

den store feiring der. Førstemann ut var - som seg hør og

bør - Storrepresentant Ove Bøe. Han poengterte den glede han hadde ved å kunne lede en slik seremoni som det er når en 25-års VeJu skal tildeles. En spesiell følelse hadde han i kveld idet han visste at br. Hans har slitt med helseproblemer - «Men en ektefødt Batnfjording gir aldri opp!» sa han idet han uttrykte glede over å ha br. Hans tilbake i god form og ønsket lykke til videre med helse og logeliv.

Br. OM besværet seg litt over at br. Storrepresentant hadde «stjålet alle hans poenger». Han gratulerte også med dagen og overrakte jublantens våre 3 røde nelliker.

Før jublantens selv fikk ordet minnet br. UM at det nå egentlig var fadderens tur: Men - som vi vet - br. Asbjørn Haaseth gikk bort tidligere i vinter. Men han er nok med oss i sine tanker på samme måte som vi har ham i våre.

Loge Veøy rekrutterer nye brødre:

Nye brødre etter opptakelsesseremonien er over. I første rekke f.v. sitter de nye brødrene Harald Vaaje, Nils Arne Aanes, Odd Kristoffersen og Tore Strande. Bakerst f.v. kjenner vi selvsagt igjen br. OM Edmund Talseth, br. Aadne Orvik, br. Ingolf Melsæter og br. Helge Bertil Børntzen. Som faddere står de bak sine respektive fadderbarn og passer fra første stund på at «alt går riktig for seg»!

At nye brødre blir innviet i logen er på mange måter noe av det mest sentrale i en aktiv og levende loge. Dette kan ikke bli fremhevet for ofte. En ny stor dag for loge nr. 11 Veøy var det i så henseende tirsdag 2. mai 2000. Da var hele 51 brødre fra vår egen loge samt 3 gjestende brødre fra loge nr. 38 Bjarg på Åndalsnes samlet for å ta vel i mot hele 4 nye brødre i vår loge.

Til sedvanlig tid ble logen åpnet på ritualmessig måte i Troskapsgraden. OM ønsket alle - og spesielt våre 3 gjestende brødre fra loge Bjarg - velkommen idet han bad om at logen ble gjort rede til innvielse av hele fire nye brødre. Det var Nils Arne Aanes, født 18.08.1945, Odd Kristoffersen, f. 08.04.1957, Tore Strande, f. 01.12.1947, og Harald Vaaje, f. 03.05.1946. Den førstnevnte har Bennett Reisebureau Molde som arbeidsplass. Der er han daglig leder. Daglig leder er også Odd Kristoffersen, men på Rutebilstasjonen Molde AS. Strande er produktansvarlig ved Elvsaa Motorcenter AS, og til slutt nevnes at Harald Waaje er sivilingeniør ved teknisk etat i Molde kommune hvor han leder Plankontoret.

Som vanlig loset CM de nye brødre med trygghet - og på en verdig og vakker måte - gjennom seremonien inne i salen. Dette er en seremoni som for de fleste er like «ny» og opplevelsesrik hver eneste gang. Det er en god start på et logeliv som kan gi logebrødre viktige bidrag til de ankerfester som et hvert menneske kan ta med seg både i hverdag og fest.

Etter at seremonien inne i salen var over kunne samtlige brødre begi seg til festsalen hvor det var duket til et vakkert pyntet festbord til ære for de nye brødre og for logen i anledning dagen.

Første mann ut i rekken av talere var - som seg hør og bør - OM Edmund Talseth. Han minnet om at dagen i dag «er en stor dag, ikke bare for de fire nye brødrene, men også for logen». Han minnet om at

Vi «forflerer» oss stadig

Vårterminen i det første året i dette årtusenet har vært et aktivt år m.h.t. rekruttering av nye brødre. 28. mars 2000 var en av våre svært gladelige og store dager i loge nr. 11 Veøy. Da ble 3 nye brødre opptatt i vår loge. Og så var det igjen en stor dag i logen vår den 02. mai 2000. Da ble faktisk 4 nye brødre recepiert.

Referat ved Steinar Sandvik

det ikke var lenge siden vi hadde opptak av 3, og nå «nesten på dagen 50 år etter at vi hadde vår aller første innvielse i vår nåværende lokaler i Storgata» var det en ny jubeldag i likhet med hva det var 06. mai i 1950. OM benyttet forresten også anledningen til å rette en spesiell gratulasjon til sitt eget fadderbarn - Harald Vaaje.

Br. Aadne Orvik var overlatt æren det er å hilse de nye på vegne av fadderne. Han understreket at det for de nye i dag - som for de fleste som tidligere har vært i en lignende situasjon - har vært noen spennende dager både før i kveld og spesielt i kveld. Nå er spenningen utløst og vårt håp er at de nå har opplevd det hele som en god start og en god begynnelse på et givende logeliv. Avslutningsvis overrakte han i tråd med etablerte tradisjoner logeslipset - kjedeledsslipset - som gaver til de nye brødrene fra sine respektive faddere.

Vår nye bror - Nils Arne Aanes - talte på vegne av recepiendene. Han understreket innledningsvis at han hadde forsøkt å forberede seg til kvelden i kveld så godt han kunne. Herunder hadde han også laget seg et slags manuskript til kveldens tale. Det hadde imidlertid skjedd så mye i kveld at «jeg nesten må legge det vekk...» som han uttrykte det.

Våre gjestende brødre fra Loge nr. 38 Bjarg på Åndalsnes. F.v.: Br. Ronny Torgersen, br. Knut Malones og OM Per Krogseth

T.v.: Aadne Orvik som talte på vegne av fadderne.
T.h.: Nils Arne Aanes som var de nye brødres «talerør»

Her er imidlertid hovedtrekkene av hva han sa under sin tale:

På vegne av de nye brødrene - Odd Kristoffersen, Tore Strand, Harald Vaaje og meg selv vil jeg takke.

I vinter fikk jeg forespørsel fra Aadne Orvik om jeg visste hva Odd Fellow var. Som jeg da sa, var at jeg visste at Odd Fellow eksisterte, men at jeg ikke visste *hva* det var. Jeg hadde jo sett «folk» gå til og fra disse lokalene på ettermiddag - kveldstid midt i uken iført «pene klær». Jeg fikk så innbydelse til vennekveld som ble

avholdt medio februar. Etter denne kvelden som jeg syntes var meget interessant, bestemte jeg meg for å sende søknad om opptakelse i Odd Fellow etter å ha vurdert det hele meget nøye.

Etter å ha hatt hjemmebesøk fra representanter fra denne organisasjonen ble min søknad innvilget. Og nå er jeg her i kveld ...

Vi har for en stund siden vært gjennom en innvielsesseremoni som for meg var noe jeg hadde sett fram til med blandede følelser fordi jeg ikke visste

hva som skulle foregå. Dette er en kveld som jeg og de andre nye brødrene aldri vil glemme. Her var det høytidelige ritualer og en så spesiell stemning at du må være med på det for å forstå hva det dreier seg om. Jeg kommer ikke til å glemme denne dagen!

Hvorfor ble jeg med i Odd Fellow?

Det er flere grunner til det. Den viktigste årsaken er organisasjonens grunnregel om de menneskelige verdier. Vi har vel i vårt daglige stress lett for å glemme våre medmennesker.

Hvilke forventninger har jeg?

For min del er det viktigste å få øynene mer opp for verdiene med hensyn til å hjelpe andre samt å ha fellesskap med de andre medlemmene i Odd Fellow. Alle nye medlemmer i Odd Fellow starter en utviklingsprosess som jeg håper vil være til nytte og glede for de nye brødrene og for dere andre.

Da jeg tok førerkort i Oslo for mange år siden sa bilsakkyndige til meg da jeg hadde bestått: «*Nå har du fått beviset på at du kan begynne å lære å kjøre bil...*» På samme måte føler jeg nå at vi skal begynne å lære hva en Odd Fellow er.

Jeg vil til slutt takke våre faddere, de andre brødrene og logen for tilliten ved at vi ble tatt opp som medlemmer i Odd Fellow-orden nr. 11 Veøy.

Hjertelig takk alle sammen!

Gradspassing i Loge Veøy:

Den Høye Sannhets Grad

Allerede i det andre møtet i høstterminen i det første året i dette årtusenet - 12.09.2000 - stod gradspassing på timeplanen. Da var tiden inne for 3 brødre til ta turen over fra Den Edle Kjærlighets Grad til Den Høye Sannhets Grad.

Referat ved Steinar Sandvik

Tirsdag 12. september 2000 hadde 3. grads brødrene i logen ikledt seg finstasen for å følge og å ledsage 3 brødre over i Den Høye Sannhets Grad. Det var br. Oddvar Herje, Jan Gunnar Sandblåst og Svein Ove Eide. Br. Oddvar Herje var eneste recepiend da han ble opptatt i logen 17. november 1998 mens de to andre ble opptatt som brødre 09. februar 1999. Deres respektive faddere var Pål Gaasøy, Lars Aage Melbø og Egil Ekhaugen.

Etter en hyggelig og erverdig seremoni gjennomført på vanlig ritualmessig måte kunne de som hadde deltatt i den store begivenhet, begi seg inn til det festpyntede taffelet. Som sedvanlig hadde næringsnemnda lagt seg i selen og kunne da - sammen med vår utmerkede kjøkenhjelp, Marit, servere en ypperlig dyrestek med grønnsaker og tytebær samt passende drikkevarer etter hva den enkelte måtte behage.

Br. OM var - tradisjonen tro - førstemann på talerlisten. Han gratulerte de nye brødre av sannhetsgraden med dagen - en stor dag for både dem og for loge Veøy som han uttrykte det. Han var også inne på de 3 recepiendenes «historie» i logen og gav i den forbindelse uttrykk for glede over deres flittige oppmøte på tross av at både tid, reiseavstand og arbeidssituasjonen var krevende.

Br. Lars Aage var det denne gangen som hilste på vegne av fadderne. Han tok utgangspunkt i at det ikke er noen helt vanlig forening vi deltar i - den er nok lukket, som han sa, men den er egentlig ikke hemmelig. Noen av våre ritualer beholder vi imidlertid for oss selv slik at de som deltar skal oppleve verdien av f.eks. gradspassingene slik vi ønsker og slik at seremoniene skal bli mest mulig meningsfulle og til ettertanke. Dessuten minte han om at en må bli anbefalt til medlemsskap - dersom logemedlemsskap kan bli til nytte for den enkelte og for logen som helhet, da kan en bli anbefalt. Vi lover å etterstrebe troskap, vennskap, kjærlighet og sannhet. Og dette er ikke bare en lek - vi mener noe med det, understreket br. Lars Aage.

Br. Oddvar Herje var den som holdt den talen som - tradisjonen tro - kreves av dem som har gradspassing. Han takket fadderne innledningsvis og understreket at han aldri hadde angret en dag. Vi håper at vi kan være

med på å bære byrdene. Vi må bære sammen. Ting må styres, ting gjør seg ikke selv, var en del av hans budskap.

Han gjengav også til vår erindring følgende tankevekkende ord fra Henry Drummond:

«Jeg skal jo bare en gang vandre gjennom denne verden. Alt det gode jeg kan gjøre, all den vennlighet jeg kan vise noe menneske, må jeg gjøre nu - må jeg ikke utsette og forsømme, for jeg kommer aldri denne veien igjen!»

Br. Storrepresentant hadde også ordet og gjorde gjennom en fin tale oppmerksom på veien videre og takket for gode ord fra br. Oddvar Herje. Som han understreket - ved slike anledninger har han et lite offisielt oppdrag. Men det forhindret ikke at også han ville knytte noen ord til dagens seremoni som etter hans

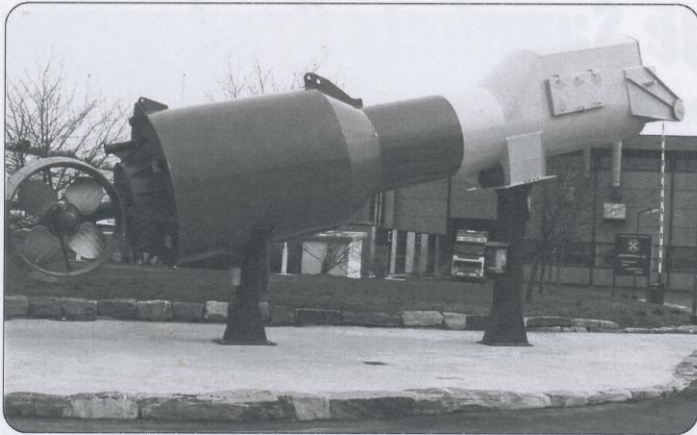
Over: Recepiendene sitter foran og blir «påpasset» av fung. eks. OM Sverre Outzen, OM Edmund Talseth, Storrepresentant Ove Bøe og CM Lars Aage Melbø.
T.v.: Fra hovedbordet under middagen.

oppfatning er en spesielt fin seremoni. Ikke spesielt lang og omstendelig, men dyp. Dessuten var han glad for å høre br. Oddvar uttrykke logearbeidet ikke gjør seg av seg selv, vi må gjøre vår del.

Og så til slutt - og før kaffi avec - br. Leif Sunde tok seg på en fin måte av ansvaret for å takke for maten og et hyggelig bordsete. Br. Leif tok for utgangspunkt i den blanding av alvor som vi har i salen og den avslappede, rolige og hyggelige atmosfæren som vi har ved festbordet og ved det sosiale ettermøtet. Det er en slik kombinasjon som gjør logelivet så attraktivt og meningsfullt, understreket han i samme rennet som han takket for maten.

Årets bedriftsbesøk for loge Veøy:

En statue, ja - rett ut en virkelig «bauta» og et minnesmerke utenom det vanlige. Utenfor Brunvoll A/S sine nye produksjonslokaler på Årø har de satt opp en asimut thruster som de laget i 1981 og som da ble installert i M/S Berge Sisar. Dette var en såkalt LPG-tanker på 70000 m³. Da dette fartøyet skulle opprustes etter 17 års drift, ble den opprinnelige thrusteren selvsagt skiftet ut med en ny fra samme leverandør. Deres produkter er deres beste salgsambassadører og også den beste reklamen. Etter skifte fikk Brunvoll AS den opprinnelige tilbake som gave fra rederiet. De har «shinet» den opp og plassert den slik som vi her kan se - En nyttig og hyggelig «historie i historien» til bedriften. Thrusteren ble for øvrig hetende «Simen I» idet en av deres ansatte - lagersjef Robert Simensen - før levering hadde påført sin signatur med kritt på «underverket». De som tok imot trodde dette var en «typebetegnelse» ... Den neste som de leverte heter selvsagt Simen III! Den aller første thrusteren som bedriften leverte var for øvrig til ringnotfartøyet «Siljo» som ble eide av Størkson her i Molde. Den ble levert allerede så tidlig som i 1965.

Tekst og foto: Sigurd Sivertssen

Det er blitt en tradisjon at loge nr. 11 Veøy hver vår arrangerer et besøk og omvisning ved ett av byens/distriktets bedrifter.

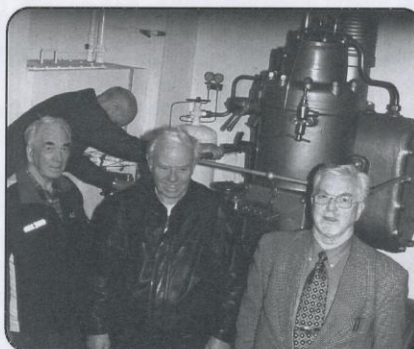
Hvert år er brødrene like spent på hvilke bedrift embedskollegiet har funnet fram til. I år var det Brunvoll A/S som hadde sagt seg villige til å ta imot oss.

STOR AVDELING PÅ ÅRØ

Tirsdag 25. april møtte ca. 50 brødre opp ved anlegget til Brunvoll A/S på Årø. Br. Olav Brunvoll fra loge Fanne var en av flere fra bedriften som guidet oss rundt i de enorme lokalene. To store haller på hver ca. 3000 m². Vi fikk se gangen i prosessen og til slutt selvsagt «nesten ferdige» produkter. Det var fantastisk å se hva en Romsdalsbedrift kan fremvise av pionervirksomhet. Selv om mye «gikk over hodet» på de fleste av oss, lot vi oss imponere av den entusiasme, kompetanse og pågangsmot de har vist som har bygd opp denne bedriften.

MIMRING BLANT GAMLE BRUNVOLLMOTORER

Som avslutning på omvisningen ble vi tatt med til underetasjen hvor de hadde maktet

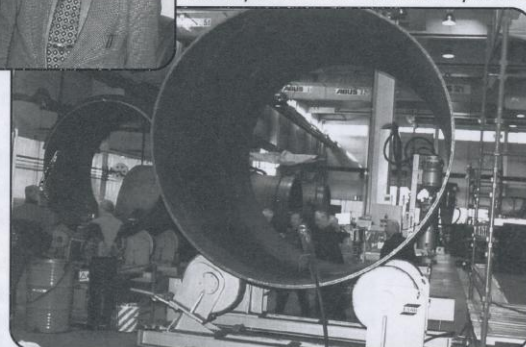

å samle de fleste av de eldre Brunvoll-motorene. Disse var restaurert og pusset opp. Ja, de skinte slik at et nypusset musikkinstrument i 17. mai-toget ville virke matt og ustelt!

Brødrene var kort og godt ikke til å styre. Det klødde i fingrene til mange som hadde lyst til å forsøke seg som «motormann». Da pensjonistene i bedriften hadde startet opp 3 av maskinene var det som om vi

På bildet til venstre ser vi et klenodium - en 50 HK en-sylindret Brunvold semidiesel motor fra før 1950. I bakgrunnen er en pensjonert mekaniker - Torbjørn Hamandsen - i ferde med å starte opp motoren. I forgrunnen står Oddmunn Brunvoll, Olav Brunvoll, vår kjære bror i Fanne, og dagens bedriftsleder, Ottar Brunvoll, som br. Olav er onkel til. På bildet under er en propell-tunell på vei inn i en sveiseprosess.

opplevde noe stort og ubeskrivelig! Lyden av de gamle maskinene var som «musikk i kirka». Det

var neste ikke mulig å få brødrene til å rive seg løs, slik at vi kunne ta turen inn til Strandgata for å se på avdelingen der.

Brunvoll AS - Moldebedriften med internasjonalt ry

Det startet med produksjon av tradisjonelle glødehodemotorer, også kalt semidieselmotorer, med tilhørende vribare propeller på Harøya for snart nitti år siden. I dag er familiebedriften verdenskjent for sine avanserte «thruster systems» som fremstilles ved hjelp av avansert teknologi og vel skolerte fagfolk. Bedriften sysselsetter i dag ca. 140 personer, og betyr mye for nærsamfunnet. Det er en virksomhet som både eierne og de ansatte og også vi som har tilhørighet her, har all mulig grunn til å være stolte av

BRUNVOLLTHRUSTERS PÅ ALLE HAV

Hovedkontoret for bedriften ligger i Strandgata 4-6. Her er administrasjonen, prosjekt- og serviceavdelinger samt en produksjonshall.

Vi fikk til å begynne med se en presentasjonsfilm som viste bedriftens produkter. I filmen fikk vi se hvilken betydning thrustersystemet har for manøvreringen av båtene. Ved hjelp av «sidepropeller» kan f.eks. borefartøyer ligge helt nøyaktig i posisjon uten oppankring. Datateknikken styrer slik at det i det hele tatt ikke er avvik fra den ønskede posisjon. For fiskefartøylene som skal få inn trålen uskadd, fikk vi se at utstyret var uunnværlig. Litt stolte ble vi vel også da vi fikk se bilder fra

Caribien og de store cruisebåtene som selvsagt var utstyrt med trustere fra Brunvoll. Tre foran og tre bak fikk vi fortalt var nødvendig for en forsvarlig manøvrering av de store cruiseskipene.

- Ottar Brunvoll fortalte i sin orientering at det hele startet med produksjon av tradisjonelle propeller på Harøya i 1912. I dag er det andre og tredje generasjon Brunvoll som er i ledelsen av bedriften.

Det har vært en enorm teknologisk utvikling siden starten i 1912.

Og så til slutt: Br. UM Karl Fredrik Leirvik takker på våre vegne for et vellykket besøk idet blomster overrekkes til bedriftens leder - Ottar Brunvoll. Hans kjødelige onkel - br. Olav Brunvoll i Fanne sitter «hos» og vår egen br. Karsten Skjelvik bivåner det hele.

ning som reduserer lydnivået i forhold til tidligere med 95% ! Dette er bl.a. en av årsakene til at produktene fra Brunvoll er etterspurt over hele verden. 3/4 av produksjonen går til eksport, sier Ottar Brunvoll.

- Støy har vært et problem i forbindelse med bruk av disse konstruksjonene.

Dette problemet har Brunvoll løst ved en patentert løs-

NISJEBEDRIFT

I sin interessante orientering fortalte Ottar Bruvoll at de har funnet «en nisje» på noe de kan.

- Vi har valgt ut en liten nisje. Vi kjenner våre begrensninger, og ved å være liten har vi bedre muligheter til å tilpasse oss. Vi må gjøre en jobb slik at kundene har tiltro til oss. Dette må vi bevise hver dag, sier Ottar Brunvoll som understreker at de hele tiden må være på tå hev for å overleve i et tøft marked.

BLOMSTER OG TAKK FRA LOGEN

Br. UM Karl Fredrik Leirvik takket i velvalgte ord for den måten vi var tatt imot på. Han henvendte seg til våre verter Ottar, Oddmund og Olav Brunvoll, Harald Aspelund og Ivar Årønes da han satte ord på den takknemlighet alle av oss følte.

- Det vi har hørt og sett og opplevd her hos Brunvoll er imponerende, interessant og betryggende. En solid og moderne høyteknologibedrift med hele verden som marked har dere skapt, sa br. UM som imidlertid understreket at bedriften nok ikke kunne regne med noe spesielt «ekstrasalg» av trustere til noen av logebrødrene!

Han overrakte til slutt en blomsterhilsen og en varm takk fra oss alle for besøket og bevertningen.

Bladet i Leiren OG LITT TIL

Av Storrepresentant *Ove Bøe*

Ja, så er høsten her igjen og med det også aktivitetene i Leiren.

Leir nr. 18 Ambolten har avholdt sitt første møte for høsten som fant sted i Molde 29. september. I den forbindelse stod Molde som arrangør og dermed ansvarlig for at Leiren hadde noe nyttig og interessant å formidle til sine patriarker. Dette for å prøve å følge opp den målsetting som Leiren har satt seg.

Denne gangen falt det naturlig at vi orienterte patriarkene om viksomheten omkring vårt ordenshus. I tilknytning til dette holdt patriark Ivar Røn en fyldig og ryddig orientering om forholdet og omkring ordenshuset vårt. Dette ble tydeligvis godt mottatt og gav næring til videre samtaler i det videre ettermøtet.

Møtedeltakelsen var rimelig ba for å være høstens første møte, men ønsket og målsettingen er at den skal bli enda bedre.

Det neste møtet i Leiren er lagt til Sunndalsøra den 27. oktober. Der skal det også være innvielse av nye patriarker. Fra oss er det denne gangen Aadne Orvik som «står for tur». Dette er en minnerik og fin seremoni der alle som har anledning til å møte, bør møte for å gjøre det til en så fin kveld som mulig for de bl.a. som skal innvies.

Jeg håper at vi - når dette bladet leses - kan melde tilbake om et vellykket leirmøte.

En tanke i øyeblikket:

«Det menneske blir aldri lykkelig som ergrer seg over andres lykke»

(Ukjent kilde)

ICA SparMat

Moldeliveien 97, 6412 MOLDE
Tel.: 71 20 14 60 Fax.: 71 21 61 29

**Vi nyåpner butikken vår
etter påbygging/utvidelse
torsdag 23.11.2000**

*Velkommen til
julehandel hos oss
i ny butikk!*

Vår flotte, anerkjente
ferskvareavdeling utvi-
des nå med:

- * Ostedisk
- * Kakedisk
- * Fiskedisk

**Nytt inngangsparti mot
vest.**

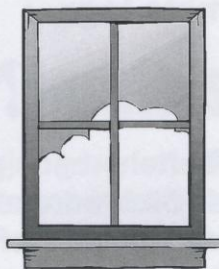
**Ny stor og gratis parke-
ringsplass.**

ICA SparMat

Billig der du bor

Litt om mangt ...

Veøy i Vinduet

Her er de «små glimt» gjennom «Veøyvinduet» slik vi også i foregående nummer av bladet har presentert ulikt stoff fra forskjellige møter som vi har hatt selv eller som vi har erfart ... Ikke alle har vi plass eller anledning til å behandle i egne oppslag - Alle sammenkomstene er imidlertid like viktige og fortjener derfor litt omtale slik at også de som ikke har hatt anledning til å være til stede, kan få med seg litt av hva det har vært drevet med - og som de gikk glipp av

«Utplukket» av hjelpsomme bidragsyttere

MANDAGSTREFFET 08.05.2000

I år falt frigjøringsdagen på en av «våre» mandager. Det var derfor svært hyggelig at våre brødre i Veøy - Svein Strande, Eivind Johansen og Sverre Outzen tok seg tid til å komme og underholde på denne dagen med musikk og recitasjon. Bjørnson, Flitflet Brein og Nordal Grieg var blant de kunstnerne som trioen hadde valgt seg ut. At vi selv deltok med allsang er også verdt å nevne. Innledningsvis minnet br. Sverre Outzen tiden «fra krig til fred». Han sa bl.a.: «I dag, 8. mai for 55 år siden var 5 års mareritt over. Den annen verdenskrig i Europa var over! Endelig var landet vårt fritt igjen etter fem svarte, lange år. I løpet av disse årene hadde over 10.000 nordmenn mistet livet, enten i kamp for landet eller i tyske fangeleirer.» Etter dette tok han oss med på en liten historisk sight-seeing tilbake til krigsutbruddet og da Molde ble bombet. Han minnet oss også om kongens og kronprinsens opphold her og om historien om gullbeholdningen. Før han leste diktet «Kongen» av Nordahl Grieg trakk han også fram at Molde i 1940-dagene er blitt minnet på ulike måter. Bl.a. er det blitt utgitt en frimerkeserie på ialt 5 frimerker.

Denne dagen ble en usedvanlig hyggelig møtemandag som Elsa Silseth på vegne av oss alle kunne takke våre underholdende brødre for. I det hele tatt - ta dere en tur innom mandagstreffet - et ektefødt barn av Loge nr. 11 Veøy!

PÅ FANNEBESØK 10.05.2000

Det var onsdag og rapportøren hadde satt av tid til å besøke vår brodrerloge Fanne som denne dagen stod som arrangør for fellesmøte med loge Bjarg fra Ån-

dalsnes. 39 brødre fra Fanne, 14 fra Bjarg og 2 fra vår loge var fremmøtt til et enkelt, men stilig møte i logesalen ledet på en forbillidlig måte av OM Alf Rødsand. Etterpå kunne vi vie oss festmiddagen bestående av salt kjøtt m/kålrabistappe og det hele. Dette takket for øvrig UM Arne Kløvjan fra Bjarg for på en fortreffelig måte.

«Entertainerne» i loge nr. 101 Fanne i hektisk og underholdende aktivitet. Vi kan vel missunne dem litt i positiv forstand, kan vi??

Og i mellomtiden hadde da Fanne sine utmerkede underholdere - koret og de utmerkede instrumenttraktørene Odd Thorvik på trekkspill og Arild Hauger på gitar - gitt stor underholdning til beste.

Et hyggelig møte på en hyggelig kveld som vi unner flere Veøybrødre å oppleve neste gang ...

16. MAI 2000

Denne tirsdagen var i utgangspunktet oppsatt med klubbaften. Hensett til dagen valgte embedskollegiet å avlyse møtet. Vi har et klokt kollegium og de som da ikke møtte denne tirsdagskvelden skal ha den aller, aller beste samvittighet i verden

17. MAI 2000

I år var det Loge Veøy sin tur til å arrangere den tradisjonelle 17. mai tilstelning-

gen for losjene i Molde.

Kl. 1130 åpnet dørene til et vårpyntet felstlokale med bjørkekvister og flagg på alle bord.

Fra menyen kunne de besøkende velge mellom kaffe, marsipankake, wienerbrød, brus og is.

I et praktfullt vårvær kunne man kanskje forvente et begrenset fremmøte, men der tok vi feil. Samtlige bord var besatt og de senest ankomne måtte vente på plass. Vi anslår at det var rundt 100 besøkende.

Kl. 1200 sang vi «Ja, vi elsker», og litt senere «Moldesangen» og Gud signe vaart dyre fedreland» til akkompagnement av Svein Strande.

De besøkende uttrykte tilfredshet med arrangementet som var de siste i 4. etasje i Storgaten 28. Mange var spente på og så frem til neste års 17. mai-tilstelning i Strandgata 14.

Jarle Hjemli, Odd Hole og Karl-Fredrik Leirvik fra næringsnemnda hadde utpekt seg til å forestå arrangementet som var avsluttet kl. 1400 da dørene ble lukket etter et - i alle henseende - vellykket arrangement.

KLUBBAFTEN 05.09.2000

Det første møtet var besøkt av hele 56 brødre som etter en høytidsstemt stund etter fastlagte ritualer i salen, kunne man hengi seg til aftenens mer sosialt pregede aktiviteter. Det var godt å være i gang igjen.

O-MØTE 19.09.2000

Dagens møte ble gjennomført på en korrekt og stemningsfull måte i salen med ialt 54 brødre til stede.

Ettermøtet hadde trøndersodd på menyen idet vår kjære Marit var lagt inn på sykehus for en kort tid og derfor ikke kunne diske opp på vanlig måte. Men næringsnemnda klarte seg ypperlig og vi fikk god mat, et hyggelig sosialt samvær ved bordet og senere med kaffekosen før vi sluttet kvelden med sedvanlig stil i rimelig tid.

FOREDRAGSAFTEN 03.10.2000

63 brødre og 2 gjester - br. Rolf Gaasø og Kaare Samdal - fra Fanne hadde møtt til dagens møte som på ettermøte hadde Logehuset på saklisten. På ettermøtet deltok også br. Trond Heen og rebekkasøster Brynhild Heen. Byggekomiteens formann - br. Inge Pettersen - registrerte det hele og konstaterte en betydelig giverglede. Detaljer får utstå til neste nummer. Da blir det også noen bilder ... Men nevnes bør det at br. Odd Hole takket for maten - lagskaus med godt tilbehør!

En klubbaften i «himmelrommets tegn»:

På tur mot stjernene?

04. april 2000 ble en spesiell klubbaften - både på den ene og den andre måten for de 58 brødrene som hadde satt hverandre stevne denne logekvelden. I tillegg hadde vi én gjest - br. Gunnar Sekkenes fra loge Fanne. Han var invitert som aftenens foredragsholder.

Referat ved Steinar Sandvik

Kveldens møte var annonsert som klubb- aften. Og etter at de fremmøtte hadde gjennomført et ordinært møte i troskaps- graden som for en tid ble oppsatt til for- handlinger i 3. grad, kunne møtet i salen avsluttes på sedvanlig måte før man begav seg inn til et overraskende og hygge- lig bordsete. Næringsnemnda hadde denne gang «slått seg løs» og inviterte til koldtbord med øl og aquevit eller mi- neralvann etter behag. På bordet fant man et utall retter - reke- kabaret, ulike fiske- kabareter, sursild av ulik sort, varme fiske- karbonader og også varme oksekarbonader med løk og det hele. I tillegg ble det servert grovt og fint brød m/smør alt etter hjer- tets lyster.

Br. Olav Bæverfjord hadde før foredraget et innlegg som bør registre- res - han takket for rask reaksjon. For ham var det en stor dag i dag. Røyke- frie bord var innført! En god begynnelse, men jeg gir meg ikke riktig enda var hans budskap!

Etter appell fra dugnads- sjefen - br. Hammerø - om dugnad på huset var tiden kommet til br. Gunnar og Sea Launch-prosjektet. Dette var et prosjekt som Kværner har vært sterkt involvert i og som de hadde lagt ned stor prestisje i. Vi i Stålprodukter har også vært betraktelig og nokså mye involvert. Det dreier seg i korthet om et slags kjempemessig gjenbruk av en «utbrukt» oljeplattform samt en spesielt skip koblet sammen på en bestemt måte. Ideen har vært å bruke konstruksjonen som utskytingsrampe for raketter - kanskje vesentlig kommunikasjonssatellitter. Så langt har de drevet med oppskyting fra

Kasakstan, Fransk Guinea og Cape Ken- nedy. Det har imidlertid betydning å få satelittene opp i bane med mest mulig last ved bruk av minst mulig energi. Et utskytingspunkt ved ekvator er i så hen- seende et slags «Columbi Egg». Eksem- pelvis vil 1 kg. last oppskutt fra Cape Kennedy kreve 1 kg. energi mens det tilsvarende vil kreve bare 0,3 kg. ved oppskyting fra ekvator.

meter. En oppskyting krever 600 tonn «fuel» (drivstoff om vi holder oss til vårt noe gammelmødige språket på dette om- rådet).

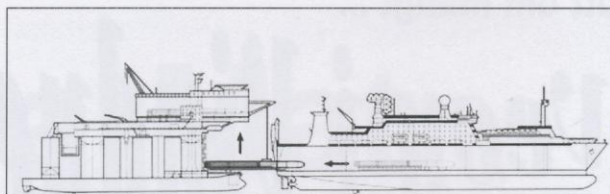
For Stålprodukter var dette et spennende og vanskelig prosjekt, og det var et stort spørsmål om de i utgangspunktet ville tjene penger på det, så vidt vi forstod aftenens foredragsholder. Skjebben kan imidlertid være lunefull - både på godt

og vondt. Og da platt- formen var på vei fra Norge over Biscaya- bukta møtte de et for- rykende uvær. Dette medførte skader som så måtte utbedres i en fart - og det er noe som Stålprodukter sine ansatte kan! Og det kan det også bli penger av fikk vi en viss for- ståelse av....

At foredraget - som ikke var noe foredrag ifølge br. Sekkenes - var både spennende og interessant vitnet de etter hvert mange spørsmål som kom fra salen. Sekkenes for- talte mange større og mindre episoder fra sitt arbeide med og om- bord i Sea Launch, og han gav tydelig uttrykk

for at det hadde vært spennende og gi- vende å delta i dette nybrottsarbeide. Et nybrottsarbeide som etter hvert har endt opp som en suksess, også for Kværner som har det operasjonelle ansvar for utskytingsplattformen som for øvrig he- ter «Odyssey» og for monterings- og kommandoskipet som heter «Sea Launch Commander» som for øvrig br. eks. OM Per Lillebostad har levert møbler til!

Og så til - vi må selvsagt ikke glemme at det var br. Jan Sandblåst som takket for maten. Dette gjorde han med bravour!

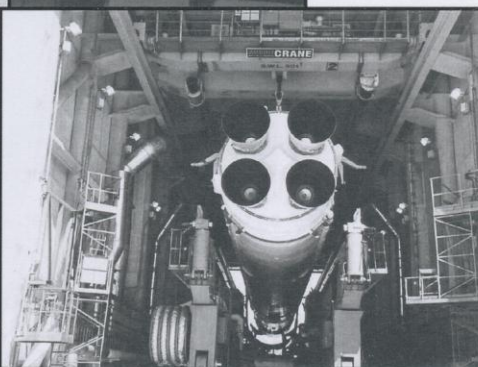

En illustrasjon hentet Sea Launch sin egen internettside. Tegningen illustrerer de to delene - en gammel oljeplattform og en gammel - var det en tråler eller et stand-byfartøy (?) - er ombygget og «vips» så er de klare for nye og fremtidsrettede oppdrag. Forresten - det var nok ikke bare «vips» - prosjektet var - og er - meget komplisert, risikofylt og kostnadskrevenende. Men så viste det seg å virke! At det måtte bli to deler hadde for øvrig sikkerhetsmessige sider - man kunne ikke være i nærheten av raketten ved utskyting dersom det skulle gå galt.

Under: Raketten - en såkalt Zenit-rakett - står klar til utskyting på utskytings- plattformen.

Til venstre: Aftenens gjest og foredragsholder - br. Einar Sekkenes fra Fanne - holder forsamlingen «i ånde» med en interessant briefing om «Sea Launch»

Over: Om trykken er rettferdig - vi ser en av 2 traverskraner fra Molde Cranes som er med på å transportere raketten fra dock til utskytingsposisjon. Stålprodukter AS er på plass - der kvalitet teller!

Prosjektet har møtt stor skepsis og det var forbundet med stor risiko - også for Stålprodukter som var inne med levering av kranutstyr. At det var et fellesprosjekt på flere enn en måte illustrertes av det faktum at det var Norge som har hatt ansvaret for og levert plattform og kommandoskip, Russland har levert ra- ketter og USA har hatt ansvar for leve- ring av satelitt. Raketten som for øvrig har vært brukt er en såkalt Zenit-rakett, 67 meter lang og med en diameter på 4,5

Vi følger opp en tradisjon:

Enquete for nye brødre

Nåværende redaksjon har mye å takke våre forgjengere for. Således «arvet» vi idéen om å ut-
 eske nye brødre noen av deres oppfatninger etter en relativt kort tid i logen. Denne gangen
 har vi spurt brr. Bjørn Gule, Askjell Hagset og Rolf Bjørseth som ble opptatt i logen 28. mars i
 år, noen forholdsvis enkle spørsmål. Spørsmål og svar gjengis til ettertanke nedenfor.

Ved Steinar Sandvik

Spørsmål 1: «Hva var din første reaksjon da du ble spurt om å gå inn i logen?»

Min første forespørsel fikk jeg i 1985 av Toralf Tande etter at far var
 død. Tande var i sin tid fadder for far og fant det naturlig, som han
 uttrykte det, å spørre meg om jeg ville gå inn i hans sted. Den
 gangen var jeg ikke mer enn 28 år og mente at dette ikke var noe for
 meg på det tidspunktet i og med jeg følte meg alt for ung. Dessuten
 var det andre ting jeg brant mer for på den tiden. Etter som årene har
 gått, har tanken om å gå inn i losjen modnet og jeg
 utelukket ikke at jeg en gang ville be om medlems-
 skap om en eller annen Bror Helge Berntsen, min bror Sturla Gule,
 takket jeg for tilliten søke. Helge og jeg har dette temaet i mange
 vært for min noe reser- søkt om medlems-
 nok søkt om medlems- reservasjon innebar at
 konflikt med meg selv var forenelig med min tro
 bevegelsen, men kom til at jeg evt. ble medlem. Selv om jeg nok blir oppfattet som en liberaler
 av mine menighetsfeller, er jeg nok ganske så "fundamentalistisk" når
 det kommer til stykket. Til orientering har jeg enda ikke funnet noe
 som jeg finner konflikt i. Heller tvert imot. På flere møter har jeg følt
 sterkere nærhet til Gud enn jeg mange ganger har gjort i menigheten.

i losjen modnet og jeg
 gang ville be om medlems-
 bror ville spørre meg. Da
 som forøvrig er svoger til
 spurte meg i fjor høst,
 og fant tiden inne for å
 forøvrig streifet innom
 år, og hadde det ikke
 vert holdning, hadde jeg
 skap tidligere. Min
 jeg hadde lenge en
 om hvorvidt Odd Fellow
 og medlemskap i Pinse-
 dette kunne jeg ikke vite før

Da jeg ble spurt av bror over-
 mester Edmund Talseth om jeg
 kunne være interessert i å bli
 med i loge Veøy, kom dette
 egentlig overraskende og jeg
 trengte litt tid for å tenke meg
 om før jeg
 svarte. Selv
 om jeg
 ikke
 hadde
 full
 oversikt
 over hva
 det ville
 innebære å
 gå inn i
 logen, fant

jeg etter en tenkepause at dette
 var en utfordring for meg som
 jeg ønsket å ta, og søkte derfor
 om å bli tatt opp i logen.

Første gangen jeg ble spurt
 om å være med i Odd Fellow,
 følte jeg meg beåret. Min
 umiddelbare reaksjon var hva
 kan dette gi meg og hva kan
 jeg gi tilbake. Jeg spurte min
 fadder om
 dette og
 svaret
 var
 enkelt
 - det
 er det
 det i
 hoved-
 sak
 dreier
 seg om

hele tiden. Det er viktig å gi
 for å få og slike forhold er
 vi opptatt av i logen. Dette
 var noe for meg.

Spørsmål 2: «Kan du si noe om dine inntrykk så langt?»

Mine inntrykk så langt er meget gode. Den formelle rammen rundt
 møtene og med den etikk og de seremonier som ligger til
 grunn for disse, finner jeg meningsfulle og oppbyggende. Som jeg
 også var inne på i forrige spørsmål, finner jeg styrke både
 for tro og for "intellektuell" oppbygging. Møtene gir meg på mange
 måter påfyll i hverdagen. Også ettermøtene med
 brodermåltidet og den uformelle samtalen brødrene i mellom kan
 være både lærerik og underholdende. De fleste brødrene
 finner jeg det lett å konversere med der skjemt og alvor går hånd i
 hånd.

Mine inntrykk fra logen så
 langt må sies å være positive og
 givende. Jeg synes at møtene
 inne i logesalen er spesielt fine,
 gir en fin ro og gode opplevel-
 ser, men også ettermøtene er
 fine og gir muligheter til å bli
 bedre kjent med mine nye
 brødre.

Min opplevelse så langt i
 losjen, er positiv, men også
 litt blandet. Selv om vi som
 brødre er under opplæring i
 mellommenneskelige spørs-
 mål, så opplever jeg at vi
 også er til tider svært for-
 skjellige med tanke på vår
 grunnleggende læresetning.
 Når dette er sagt så tror jeg at
 gjennom losjen har vi alle
 noe å lære av hverandre som
 brødre.

Spørsmål 3: «Hvordan føler du at du er blitt mottatt av dine nye brødre?»

Føler meg godt mottatt av brødrene. Føler at jeg lett kommer i
 kontakt med de fleste og at de fleste bryr seg om meg som
 person. Tror at jeg har fått en del "gratis" da det er mange av brø-
 drene jeg kjenner fra tidligere i andre sammenhenger en
 losjen. Joda, jeg føler meg godt mottatt og at jeg har kommet godt i
 gang med mitt losjeliv.

Jeg føler det slik at jeg er blitt
 godt mottatt av mine nye brødre.
 Alle jeg har vært i kontakt med
 så langt har vært vennlige og
 imøtekommende overfor meg
 som ny i logen. Jeg ser derfor
 fram til fortsettelsen med glede
 og forventning.

Mottakelsen fra andre brødre
 har vært svært god. Jeg har
 den følelse at man i losje
 Veøy blir mottatt med respekt
 og sann åpenhet.

Som sedvanlig vårens vakreste eventyr:

Sommermøtet i loge Veøy

Tirsdag 20. juni var det tid for vårt årvisse sommermøte. I år bar turen til Sekken. En alle tiders tur for 48 brødre som hadde satt av tid for en ekskursjon til en viktig, men for skjeldent besøkt del av vår egen kommune.

Referat ved Bjørn Asgeir Bjørnerem Gule

Avreise

Klokken 17.30 møtte 44 brødre opp på fergekaia i Molde med tur til Sekken som mål. Fire av brødrene fra næringsnemda var allerede på Sekken for å legge forholdene så godt som mulig til rette for oss andre.

Etter lang tid med «høstvær» var nok flere av brødrene noe betenkt over turen, men været spilte på lag med oss da det ut over ettermiddagen skinte opp med sol og god temperatur.

Turen over til Sekken tok ca 40 min. På fergekaia sto brødrene i næringsnemda klar med to busser og tok imot oss, sammen med den lokale patriotten Just Ove Vestad.

Guidet tur rundt Sekken

Turen over øya tok omtrent en time. Vestad var levende engasjert der han fortalte om Sekkens gamle historie, viste oss hus hvor mange kjentfolk kom ifra, og i det hele tatt, fortalte små morsomheter og historier. Bl.a. kunne han fortelle at Sekken i årevis hadde søkt om å få bygge ut vei slik at det var mulig å komme seg rundt øya. Dette skjedde ikke før i 1991 etter nyttårsorkanens herjinger. Da hadde den voldsomme orkanen ødelagt så my skog at det var sterkt behov for opprydding. For å få til det, måtte det da bygges vei. Vestad kunne fortelle at mellom 15.000 og 20.000 m³ tømmer har blitt tatt ut i oppryddingen så langt. Enda var det mye arbeid som gjensto. Når en da får vite at for å bygge et hus medgår det ca. 40 m³, kommer en frem til at det er tatt ut tømmer som kunne gå med til å bygge mellom 400 til 500 hus. Blant mange andre historier, kunne ikke Vestad unngå å komme inn på slaget ved Sekken i 1162 mellom

Haakon Herdebrei og Erling Skakke - og viste oss en bauta reist til minne om dette. Vestad kunne også fortelle et gammelt sagn om at like etter slaget på Stiklestad i 1030, befant Tore Hund seg en stund på Veøya. En gang følte han seg truet, og bestemte seg for å flykte.

ble dette et herremåltid uten like. Praten blant brødrene gikk livlig for seg proporsjonalt med økende inntak av mat og drikke. Kanskje aller mest grunnet det sistnevnte.

Før bror UM introduserte et foredrag av Just Ove Vestad, minte han oss om våre syke brødre og lot de som hadde hilsninger og annet fra disse få anledning til å frembringe dette.

«Gutta på tur»: Vi starter foran vårt nye logehus - det går fremover med byggingen. Fergeturen var en trivelig opplevelse - tilbake både til fortiden og til fremtiden i Molde, Sekken er selvsagt bestemmelsesstedet. Og så samles vi i «Sætergubbens Hall» hvor bror UM, bror Rolf Gaasø og vår lokale vert Just Ove Vestad. Gjengivelsen av stedet kan dessverre ikke yte full rettferdighet verken overfor brødrene eller for hallen. Trivelig og interessant var det.

Just Ove Vestad forteller

Sekken har et areal på ca 18,5 km². Det bor cirka 170 mennesker her. Den høyeste toppen Tranhaugen er på 304 meter over havet. Vi har to store vann, Vestadvannet og Sollibøvannet.

Det er fint turområde her på Sekken. Det går vei rundt hele øya. Veien er cirka 2 mil lang.

Sekken museum ble bygd i 1871. Bygningen ble overtatt fra Eik skole.

I Snorre kan vi lese om slaget ved Sekken i 1162. Slaget stod mellom Sekken og Veøya, og her falt Haakon Herdebrei. (Vestad kom såpass mye inn på dette slaget slik at artikkelforfatteren har valgt å sette inn en direkte avskrift fra Snorre Sturlason en annen plass i denne artikkelen).

På veien dro han innom Sekken. Der gravde han ned en skatt på den odden som ligger lengst vest. Siden den gang har plassen blitt kalt Hundshella. Myten vil ha det til at skatten skal ligge der enda og at ingen har kunnet finne den. Historiebøkene og Snorre Sturlason kan supplere - det er vel verdt en repetisjonstime ...

«Sætergubbens Hall»

Målet med turen var «Sætergubbens Hall» - et gammelt fjøs og låve som var ombygget til selskapslokale. Selv om vi ble gjort oppmerksom på dette, ble vi mektig imponert over hva som møtte oss. Næringsnemda hadde også gjort det ekstra delikat med å dekke på langbord med spekemat, rømme, potetsalat, brød og flatbrød. Brødrene fant sine plasser og apetitten var tydeligvis god. Med øl og akevitt «attåt»,

På Sekken har det vært teglverk. De begynte å brenne blå leire «teglstein» i 1850. Teglstein er takstein som de la på husa sine i gamle dager. Teglsteinsverket ble nedlagt i cirka 1880.

I 1875 fikk vi posthus her på øya. I dag er posthuset nedlagt. Vi har et landpostbud som leverer ut post til alle husstandene på Sekken.

Det har vært opptil flere skoler på øya. En av de, Eik skole ble bygd i 1871. Bygningen ble senere gjort om til museum. I 1968 fikk vi ny skole. Først i 1976 fikk vi ungdomsskole. I 1996 ble skolen utbygd. Da fikk vi også kommunal heltidsbarnehage. Barnehagen er det stadig kamp om da den i forslag til kommunebudsjett stadig blir truet med nedleggelse. Tilknyttet skolen har Sekken også sitt eget skolemusikkorps.

Sekken kirke stod ferdig i 1908 på Sekkenes. Øyas innbyggere måtte før den tid reise til Veøya for å kunne gå til kirke. For at stortinget skulle akseptere egen kirke på øya, betinget det at lokalbefolkningen bidro med gratis tømmer. Kirkens kostnad kom på kr 10.600,- da den stod ferdig i 1908. I dag blir kirken brukt til bryllup, barneåp, begravelser og viktige høytider.

I 1919 fikk vi kraftverk her på øya. Det var et vannkraftverk. I 1945 røk demminga, men vi kan fortsatt se spor etter kraftverket.

I 1928 ble det etablert et syverksted på øya. Dette sysselsatte 10 -12 ansatte. Hovedsakelig kvinner som kom fra andre steder fra. Disse fant seg ofte mannfolk på øya og bidro til at folketallet var økende en tid. Syverkstedet ble nedlagt på 1960 tallet. Vestad kunne fortelle at hans egen far arbeidet der i en årrekke som tilskjærer.

Først rett etter andre verdenskrig fikk sørsida og nordsida veiforbindelse med hverandre. I dag går det vei rundt hele øya.

I 1961 fikk vi ferge hit til øya. Før ferga kom gikk det rutebåt til øya. Samtidig som ferga kom fikk vi et busselskap. I dag har busselskapet samme rute som ferga helt til klokken 17.00.

På det meste var det hele tre butikker på øya. Blant andre, startet Einar O. Berg sin virksomhet her, men flyttet senere til Molde for å etablere seg der.

I dag er dette opphavet til det som har blitt Hakon Møre med bl.a. sine ICA SparMat- og Rimibutikker. I dag har øya ingen butikker. Flere har forsøkt seg, men har måttet gi opp etter kort tid. Håpet i dag er at i og med alle øyas innbyggere har gått sammen om ny butikk, SAMSEN, skal Sekken endelig få et levedyktig dagligvaretilbud. Butikken er bygget på dugnad og skal åpne dette året.

Livsgrunnlaget for samfunnet på Sekken er i dag gardsbruk, lærere og ca. 25 pendlere som har sin inntekt i Molde.

Vestad avsluttet sitt foredrag med at livsgrunnlaget på øya i dag anses som sterkt og at fremtidsoptimismen blomstrer.

Takksgelser og honnør i kø

Så var det tid for takking og prising. Bror OM takket Just Ove Vestad for sitt levende engasjement og evne til å formidle dette til andre. Flere av oss vet vel nå mere om Sekken enn vi noen gang har visst tidligere. Bror OM delte også med oss sine egne gleder over å bruke øya som rekreasjon.

Bror UM valgte anledningen allerede innledningsvis til å fremheve vår alles begeistring for turen og den flid næringsnemda hadde lagt i arrangementet. Han fremhevet også Just Ove Vestads misunnelsesverdige begeistring og entusiasme over sitt eget nærmiljø og hvor engasjerende han forsøker å formidle dette til andre. Under veis takket også han Just Ove Vestad og bror Rolf Gåsøy fra Fanne for sitt arbeid for lokalsamfunnet på Sekken. Som bror OM, fremhevet han også betydningen av at lokale entusiaster finnes og den betydning disse har for å plassere utkanten av kommunen på kartet. Begge ble overrakt vin som takk.

Den sedvanlige takk for maten talen var det bror Kaare Ohrvik fikk æren av å holde. Han delte med oss sitt inntrykk om dette lille lokalsamfunnet i bykommunen Molde. Han benyttet anledningen til å rose alle lokale patrioter i bygdenorge og den betydning slike har for en levende landsbygd. Han hadde tanker om hvordan bygda hadde villet sett ut om det ikke fantes ildsjeler som talte bygdas sak. Norge hadde blitt fattigere uten en levende landsbygd fremhevet han. Bror Kaare Ohrvik roste initiativtakerne i næringsnemda for denne turen og fremhevet hvor be-

geistret han var både for turen, øya, Vestads foredrag og den deilige maten vi fikk servert. Han trakk frem sin familie som sannhetsvitne på at speke-mat er noe av det beste han får servert.

Kaffe avec og skotthyll.

Etter maten ble det satt frem kaffe avec. Det var også tid for den - er det meg fortalt - bestandig tilbakevendende skotthyllkonkurransen. Ny som jeg var, måtte jeg også på dette området ta belæring: Skotthyll har lange tradisjoner i Veøy og konkurransen er meget «seriøs», ble jeg imprentet. Kasteteknikk og relevant språkbruk skulle vistnok også være svært viktig ...? Det ble inndelt syv lag bestående av to personer på hvert lag. Brødrene var veldig konsentrert i konkurransen, og flere avslørte glimrende taktikk og kroppbeherskelse. Spesielt noen av de eldre brødrene hadde mye å forsvare og tok konkurransen med blodig alvor. For å gjøre en lang historie kort - nykomlingene bror Tore Strand og VeøyNytt sin rapportør vant like så godt hele konkurransen, og det med god margin til neste lag. Håpet er at dette ikke medfører misforståelser hos våre eldre brødre - vi er beskjedne og seieren skal vi pleie med nødvendig ydmykhet! At vi allerede ser fram til neste år, skjules ikke!

Retrett og farvel

Ca. kl. 23.00 var det til for å returnere til Molde. Da Sekken stort sett består av unnabakke (eller oppoverbakke om du vil), ble turen ned til fergeleiet en fin anledning til gå av seg noe mat og drikke. Uvisst av hvilken grunn var det enkelte som mente at de hadde større problemer enn andre med å finne den retteste linjen ned. I den forbindelse var den noen som mente at det skulle være fullt mulig å krølle seg sammen til et hujl og å rulle ned i stedet. Uansett hvilke fremkomstmåte som måtte ha blitt valgt, kom alle brødrene seg hjem i godt behold.

Det er også her grunn til å takke alle som bidro til et vellykket arrangement - ikke minst næringsnemnda og våre lokale verter. Vi kan både si og mene det som i forbindelse med avviklingen av store arrangementer (OL) ofte sies: *Det beste arrangement som noen sinne har vært avviklet!* Vi gler oss allerede til neste års evenement.

Vi feirer br. Eivind Robert Johansen

Enda en 25-års veteran

I april 2000 feiret vi Hans Aandal mens det 26. september 2000 var br. Eivind R. Johansens sin tur å bli celebrert etter 25 års broderskap i vår loge og orden. Med nødvendig «pomp og prakt» - slik vår Storrepresentant uttrykte det - ble jublanten feiret både i logesalen og ved festbordet.

av Steinar Sandvik

Vår hittil siste 25-års veteran - br. Eivind S. Johansen - sammen med 2 sentrale embedsmenn, br. OM Edmund Talseth og br. Storrepresentant Ove Bøe.

Tirsdag 26. september - og presis kl 1900 som alltid - kom 42 logebrødre fra loge Veøy samt 1 gjest fra loge nr. 109 Nidaros i Trondheim sammen for - på hver sin måte - å bidra til at jublanten skulle få en minneverdig aften etter 25 års broderskap i logen og ordenen. Br. Eivind Robert Johansen ble recepiert i logen og fikk Troskapsgraden 23. september 1975. 27. januar 1976 fikk han Det Gode Vennskaps grad, Den edle Kjærlighets grad 19. oktober samme år og Den Høye Sannhets grad ble han tildelt 24. april 1977. Patriarkgraden ble han kallet til 16.11.1984, Den Gyldne Leveregels Grad 15.11.1985 og så til slutt Den Kongelige Purpur Grad 26.11. 1986. Han var CM's venstre assistent i perioden 1981 - 83, CM 1985 - 87, OM's høyre assistent 1987 - 89 og UM en periode - september/november 1993 - før han av arbeidsmessige årsaker flyttet til Trondheim.

Etter den sedvanlige og høytidelige seremoni i logesalen kunne vi fortsette vår feiring rundt et festdekket bord i selskapslokalene våre med kalvestek m/ garnityr og rødvin som tilbehør. Under taffelet var - som seg hør og bør - Storrepresentant Ove Bøe Med sin hilsen. Han understreket at det ved en slik anledning som vi nå feiret skulle være litt «pomp og prakt». Videre gav han uttrykk for at det i slike stunder ikke alltid er like legg å finne de riktige ordene. Jublanten - i likhet med de fleste av oss - har vel opplevd både gleder og sorg - om ikke sorg så i hvert fall skuffel-

ser Du har imidlertid møtt jevn og trutt og du har sannsynligvis fått med deg hva logen har å by på til sine brødre. Du har også bidradd gjennom dine gjerninger - musikkbidrag, taler og andre bidrag. Aldri tungbedd! Du har kort og godt BIDRADD - og derfor hyller vi deg i dag. En annet særtrekk - da du var ute av byen i embeds medfør, tok du deg alltid og hver gang du var tilbake i Molde tid

lov å gjengi på neste side., gjorde ha en del refleksjoner om det å få tildelt en slik veteranjuvel. Det han før hadde tenkt når han så brødre med en slik utmerkelse var: «Der kjem gamlingen..» Og nå var han blant disse. Videre understeket han at han normalt satte sin ære i å la være å bruke manus, men han var preget av stundens alvor og ville ha noe å støtte seg til.

Rekken av gratulanter var enda ikke slutt - nå kom br. Svein Strande og br. Sverre Outzen og hilste «på sin måte». Og før de gikk i gang med sin hilsen fikk vi da klart poengtert at var det noe musikere ikke likte, så var det «å danse og å holde tale». Derfor skulle han spille og br. Sverre tale, dvs. resitere. Øve hadde de ikke, men det ville nok gå bra. Og det gjorde det.

Og til sist - en av vår aller ferskeste brødre, br. Harald Vaaje, hadde fått æren av å takke for maten før br. UM hevet taffelet og vi kunne gå over til kaffe avec med - som sedvanlig - hyggelige samtaler rundt småbord

før kvelden tok slutt så altfor fort ...

T.v.: Vår gjestende bror fra loge nr. 109 Nidaros, Arnfinn Jørgensen, venter i forværelset. Over: Br. Eivind utbringer en skål sammen med br. OM, br. Storrepresentant og alle oss andre som var til stede på denne hyggeligekvelden.

til å komme innom. Det har vi satt umåtelig stor pris på.

Under sin tale til jublanten overrakte br. OM Edmund Talseth de tradisjonelle 3 røde nelliker. De er enkle og ruver ikke særlig, sa han. Men de er alltid like gangbare med all den symbolikken som vi ønsker å legge i dem. Om trekk i sin tale for øvrig også fram br. Normann Rudi som ikke kunne være med i dag og få sin juvel. Han har vært litt sjuk og har da heller ikke hatt anledning til å skjytte sitt medlemsskap i logen slik han hadde ønsket. Vi burde også tenke på ham i kveld, sluttet OM. Og så var det jublantens tur. Før han gikk over til sitt manus som vi har fått

Ord for anledningen:

*«Gå og spis ditt brød med glede,
og drikk din vin med godt mot!
Gud har for lengst samtykket i
det du gjør!»*

(Forkynneren 9.7 -
Det Gamle Testamentet)

25-års VeJu-mottaker, br. Eivind R. Johansen, taler til sine brødre.

Og her har vi fått lov til å gjengi br. Eivind Robert Johansen sin tale:

Verdige OM!

I kveld er det ganske mange opplevelser og erfaringer som spiller revy på netthinnen etter et 25-års logeliv. Jeg kunne stå her og bare la minne etter minne med begivenheter i losjen - her nede og oppe i losjesalen - passere forbi. Det er selvsagt ikke mulig å dvele ved alt. De minnene jeg først og fremst vil trekke frem, er alle de brødre som jeg gjennom disse årene lærte å kjenne, og som ikke lenger er iblant oss. Jeg ser for meg alle de flotte menneskene som hver på sin måte bidrog til å gjøre meg glad i losjen og i det broderskapet står for.

Da jeg var ny i losjen var det godt å oppleve flere av losjens nestorer - brødre som gjennom sin væremåte ga meg følelsen av at de var der for å gi noe til andre. De formidlet følelsen av trygghet. For meg har det vært mange slike «fyrtårn» i losjen - og mange er nå borte. Jeg minnes dem i dyp respekt og ærbødighet. Jeg kan ikke nevne alle de avdøde brødre ved navn, men jeg vil gjerne trekke frem minnet om to brødre som jeg lærte å sette pris på - min fadder Ex. OM Karl Aksel Hamre, og en bror jeg ble opptatt i logen sammen med - Kornelius Gule. De døde begge så altfor tidlig, men minnet om dem som flotte brødre har en spesiell plass hos meg. Spesielt hyggelig var det da å oppleve at Kronelius sønn, Bjørn, ble innviet i logen.

Det er naturlig ved en slik mileæl å spørre seg selv: «Hva har losjen betydd for meg i disse 25 årene?» Jeg vil gjøre det enkelt å knytte spørsmålet opp mot ett enkelt begrep - nemlig «livskvalitet». For ikke så lenge siden hørte jeg br. Gunnvald Krüger Johnsen snakke om dette i - jeg tror det var i sammenheng med en takk-for-maten-tale, og han var inne på mye av det dette begrepet favner om. Vi vil vel alle at tilværelsen skal fylles med noe meningsfylt - noe som gir livet innhold og verdi. Det gjelder i alle livets forhold - familie, jobb, fritid, foreningsliv, venner. For meg har losjefellesskapet vært et godt bidrag til å gi tilværelsen en best mulig kvalitet. Jeg har lyst til å nevne at når jeg etter hvert skulle ta opp til vurdering hvorvidt jeg skulle flytte tilbake til Molde fra Trondheim hvor jeg bodde i noen år, så var nettopp logelivet her i Molde ett av de elementene som talte i favør av tilbakeflytting. Jeg har erfart at losjen og fellesskap med brødre gir mye. Men jeg har også samtidig erfart at det ikke alltid er like lett å være på høyde med målsettingen om å være en god losjebroder. Det kan være vanskelig alltid å skulle fremstå slik du forventer det av deg selv - og slik du forventer at andre skal oppleve deg. Det er vanskelig helt ut å være det medmenneske som alle ritualene i losjen gir oppfordring om. Men - det er vel det om gjør oss menneskelige - vi er ikke fullkommen. Allikevel - det er min overbevisning at jeg - og det tror jeg også vil gjelde for de øvrige brødre - makter å få fram det beste - å gjøre meg noe bedre enn hva tilfellet ville være uten losjen.

Jeg har vært medlem i 25 år - en relativt lang periode - som har gått altfor fort. Og enda vet jeg at jeg har mye å lære - om losjelivet, om mellommenneskelige forhold i et fellesskap og om kontinuerlig å arbeide med seg selv. Vi er vel her ved noe av Odd Fellows idé: Vi vil alltid finne en ny side i boken - det kan være et ubeskrevet blad - eller det kan være en side full av ny visdom. Som losjens eldste sier ved innvielsen: «Gammel nok til å forstå, men ikke for gammel til ennå å lære.»

Jeg vil takke losjen og ordenen for at jeg har fått være med i disse årene. Takk til bror overmester og embedskollegiet for en fin seremoni inne i losjesalen - og takk til dere som ville komme i kveld.

En skål for loge Veøy!

Loge no. XI Veøy Møteprogrammet våren 2001

Dato	Grad	Type møte
03.01.	0	Nyttårsmøte V/F Regi F
09.01.	0	Klba
16.01.	0	25 års VeJu Galla
23.01.	-	+
30.01.	0 og ≡	Regnskap
06.02.	0	40 års VeJu Galla
13.02.	0	Rapport nevnder
20.02.	0	Klba Torskeaften
27.02.	=	+
06.03.	0	+ Galla
10.03.		Årsfest m/damer
15.03.	0	Fellesmøte ADFGRV Regi D
20.03.	0	Fd
27.03.	≡	+ Galla
03.04.	0	
10.04.	0	Fellesmøte F/V Regi V
17.04.	=	+
24.04.	0	
28.04.	0	Innvielse - Eget ordenshus. Galla
08.05.	0 og ≡	N
15.05.	0 og ≡	N/V
17.05.		17. mai kl 11.30 Familietreff
22.05.	0	Klba
05.06.		Sommermøte

Vi tar her med vårt møteprogram for våren 2001 idet vi håper at de av våre brødre som vi skjelden ser, men som mottar VeøyNytt skal bli inspirerte til å møte på tirsdagene til gjensidig hygge og inspirasjon. Også de andre sammenkomstdagene er hyggelige evenementer.

Vi må på grunn av presentasjonstidspunktet ta visse forbehold om mulige endringer. Følg derfor med i logens annonseringer.

Forresten - siden plassen tillater det: Mandagstreffet kl. 1200 er også et hyggelig sted å møtes. Se etter i annonserne våre.

Ord for tanke:

«Den som er rett fyre kvar ein skuggje, lejem aldri til Skoogs»

(Ivar Aasen)

To 50-års veteranjuveler tildelt:

En av våre største festdager

Og så skjedde det - vi fikk anledning til å feire to hedersmenn. Bror Conrad Syvertsen - Con som er vår, bare vår og sin families - fikk sin velfortjente 50 års VeteranJuvel samme dag som hans tidligere arbeidskollega, br. Erling Gjerstad, også ble den store ære til del noe tidligere på dagen på Glomstua Omsorgssenter hvor han nå av helbredsmessige årsaker tilbringer sin dag.

av Steinar Sandvik

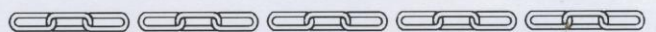
Loge Fanne. I denne loges barndom hendte det ofte at bror Con ble anmodet om å påta seg oppgaver på en eller annen stol. Ordet Nei fantes aldri i hans munn når det gjaldt logene. Det fortelles av andre med stor troverdighet at til tider var inntil 4 kvelder i uken belagt med logerelatert arbeide for Con og hans kone Kristine. (Br. UM hadde forresten regnet ut at omtrent 6000 timer hadde blitt anvendt bare til formelle logemøter.)

Etter begivenheten i logesalensamlet en stor skare Veøybrødre samt gjestende brødre fra loge Fanne seg om et festlig taffel for å feire dagens jublantar. Ialt 60 brødre fra Veøy, 8 fra Fanne samt DDSS hadde møtt fram til den store dagen.

Talerne og gratulantene stod i kø med OM Edmund Talseth og DDSS Ingvar Langseth som de to første. Begge understreket og trakk fram engasjementet og den oppriktige interesse og iver som opp gjennom årene er blitt vist. Det er gjennom slike holdninger at jublantene har bidradd til logens vekst og trivsel, understreket flere av talerne. OM trakk fram den støtte og glede han følte når han ble ringt opp av br. Con og gitt tilbakemeldinger fra møter og ellers gitt synspunkter og tanker om logearbeidet. DDSS poengterte at han følte at han måtte få lov til å hilse til br. Con - Han var en bauta og en institusjon i vårt logearbeide i den grad at DDSS - i hvert fall for noen år siden - ikke ville ha visst hvem Syvertsen var mens br. Con derimot var kjent for alle. OM Alf Røsand hilste fra Fanne, begge br. Huseby hilste og også br. Svein Tande som hadde hatt br. Con som Fadder.

I sin tale takket vår alles bror Con med en imponerende historisk «kavalkade» over utviklingen fra da de ble opptatt blant logens 36 brødre i 1950. Men det grodde til etter hvert ... Og logearbeidet er etter hvert blitt livet for meg, fremførte jublant. Han minnet også gamle brødre, og da i særskilt grad br. Einar Hatlen, modellør i Superb, arbeidskollega og også hans fadder. Han uttrykte for øvrig at han satte veldig stor pris på dagen som han hadde ventet på lenge. Det at også hans gode venn, arbeidskollega og logebror - Erling Gjerstad - fikk sin juvel i dag, var særlig «kjekt» som han uttrykte det.

Etter den store dagen var det nesten bare naturlig at Storrepresentant Ove Bøe takket for maten, svinestek m/surkål.

Øverst t.v.: Br. Erling Gjerstad sammen med sin ektefelle - Åse Gjerstad.
I midten: Br. Eks OM Conrad Syvertsen i godt selskap med DDSS Ingvar Langseth (t.v.), jubilar Erling Gjerstad, Storrepresentant Ove Bøe og OM Edmund Talseth
Til venstre: Med smilet på lur inntar jubilar Erling Gjerstad sin kaffe og kake.

Den 23. mai 2000 var tiden kommet for stor feiring i Loge nr. 11 Veøy i Molde idet to 50-års Veteranjuveler skulle tildeles.

Av helbredsmessige årsaker kunne dessverre ikke br. Erling Gjerstad delta i aftenens ordinære møte og bordermåltid. Han fikk derfor tildelt sin velfortjente 50-års VeJu ved en enkelt seremoni ved Glomstua Omsorgssenter og Sjukeheim hvor han nå oppholder seg. Juvelen ble tildelt av DDSS Ingvar Langseth med tilstedeværelse av Storrepresentant Ove Bøe og OM Edmund Talseth. Også fru Åse Gjerstad var til stede.

De takket begge inderlig for den oppmerksomheten br. Erling nå hadde blitt til del gjennom juvel-tildelingen. Fra han ble resepiert i Loge Veøy 15. mai 1950 nesten 35 år gammel hadde han møtt så ofte han kunne. Han hadde også fått sine gradstildelinger sammen med og samtidig med dagens andre jubilar - br. Conrad Syvertsen - hatt embeter i logen og hadde også fått sine juveler for h.h.v. 25 og 40 års medlemskap samtidig. Nå hadde dessverre helsen sviktet og han kunne ikke lenger møte i logen slik han egentlig ønsket.

På kveldens møte mottok Eks. OM Conrad Syvertsen sin 50-års Veteranjuvel av bror DDSS Ingvar Langseth assistert av Stor-

representant Ove Bøe som fung. Stor Marsjall under en høytidelig og verdig seremoni i logesalen.

Br. Con. Syvertsen er født 16.05.1906 og har således nylig feiret sin 94. fødselsdag. Han ble resepiert 15. mai 1950 og fikk sine grader i oktober 1950, i januar og april 1951. Gradene i leiren fikk han i 1955, 1957 og i 1959 mens storlogegraden ble ham tildelt i 1966. Han innehar også alle Rebekkegrader. I perioden 1952 - 1967 hadde han kontinuerlig embeter i loge Veøy - han var i tur og orden inspektør, sekretær, OM's høyre assistent, arkivar, UM og OM i to perioder - 62/63 og 64/65 - for så å avslutte som Eks OM. 25-års VeJu fikk jublantene 27.05.1975 og 40-års VeJu ble tildelt 15.05.1990.

De som kjenner bror Con vet også at han stod svært sentral ved etableringen av det som nå er en ukentlig tilbakevendende begivenhet - Mandagstreffet. Det annonseres nå fast i samme annonse som logemøtene annonseres. I tillegg er det viktig å minnes at bror Con i lang tid var en ivrig fødselshjelper og oppmøter i

**Maritime
Møbler a.s**

Fra Skipssjefens lugar ombord i kystvaktfartøyet "Tromsø"

**produserer møbler til
skip og oljerigger**

Maritime Møbler as, 6457 Bolsøya, Tel.: 71 24 43 86, Fax: 71 24 45 19
E-mail: moebleas@online.no Web-side: <http://www.mmm-furniture.com/>

«De nære ting» -

Den spanske fisker

Her - under vignetten «De nære ting» - følger vi denne gangen opp med litt om vår «Spanske fisker». Også denne gangen har vi fått hjelp av br. Per Næss. Før han og hans kone som flyttfuglen forsvant til varmere land ved årsskiftet 1999/2000 hadde han en samtale med givene av dette bilde - Anders og Ellinor Tovan.

Ekteparet Tovan har på flere enn ett område - og også på flere måter - stått som gode eksempler på

hva medmenneskelighet og omtanke for andre kan bety i praksis. 29. april 2000 måtte Ellinor Tovan dessverre gi opp sin personlige og tapre kamp mot den sykdommen som hun hadde slitt med. Hun døde da bare noen få dager etter at hun hadde fylt 75 år. Vi gjengir her Per Næss sin «rapport» som en tributt til br. Eks OM Anders Tovan og hans avdøde kone, rebekkasøster, Eks OM Ellinor Tovan.

Tekst og foto: Per Næss

Det er en kald desemberdag i romjula 1999. Jeg er på besøk hos fam. Ellinor og Anders Tovan i deres hus i Vestre Mellomvei i Molde. Begge er Eks.OM i henholdsvis loge Hild og loge Veøy.

Inne er stemningen lys og varm - hjemmet er preget av god smak og - ikke minst - den fine kunsten som smykker veggene og som skaper en fin atmosfære.

Det er i den anledning jeg er her i dag. De har for mange år siden og ved flere anledninger gitt logene billedgaver. Dette skal jeg komme tilbake til senere i min jakt på «De nære ting» - malerier og gaver som smykker våre vegger i logen.

Denne gangen skal vi prate litt om «Spansk fisker» som en gang ble gitt i spontan glede. For den som ikke husker det: Bildet henger nederst i festsalen vår i Lønsethgården.

«Spansk fisker» en en litt røff kulltegning av E. M. Steindl fra 1961. Den er kanskje litt atypisk fra hans Molde-tid. Portrettet av den spanske fisker, med de litt sørgmodige øynene forteller kanskje om en dårlig dag på havet. Men ut av det kraftige hakepartiet lyser det viljestyrke og pågangsmot. Den typiske spanske fiskebåten skaper en fin ro og dybde i bildet,

men vitner kanskje også om svart hav og landligge.

Dette er en kulltegning som jeg har stor sans for og som jeg setter pris på

Edvin Maria Steindl var opprinnelig fra Ungarn, men kom til Molde i 1950-/60-årene via Sverige som flyktning. Det

Eks. OM Anders Tovan, loge Veøy, og hans kone, eks. OM Ellinor Tovan, loge Hild.

var Gudmund Harlem, far til Gro Harlem Brundtland, som var hans flyktningekontakt og som var «årsaken» til at han valgte Norge som oppholdsland etter å ha flyktet fra Beograd hvor han opprinnelig var sceneograf. Han bodde på Vestnes og fartet rundt i fylket hvor han holdt salgsutstillinger.

Her i Molde holdt han sine utstillinger fortrinnsvis på Hotel Nobel.

Foruten en del kulltegninger var han kanskje mest kjent for sine naturbilder i acryl/olje med motiver fra vestlandsk skog i høstfarger. Eller kanskje også for bildene som var preget av hans forkjærlighet for Romsdalsfjellene med deres spesielle blå tone som vi kan se her i Romsdal om våren og spesielt om høsten.

Etter en koselig prat tar jeg farvell med familien Tovan for denne gang idet jeg takker for en berikende stund i et flott hjem.

PS. Neste gang du er i logen så ta deg litt tid, stopp opp og se på «De nære ting». Du ville savne dem den dagen de ikke var der!

Ord på veien:

*Døden kan flamme som koruuno!
klarerer ser vi enn før
hvort liv i dens hvite smerte:
det er de beste som dør.*

(Nordahl Grieg - «De beste». Skrevet på Island i 1942.)

Innvielsen av nytt ordenshus i Molde skal markeres over to dager -

Komitéformann, eks. OM Kåre Slinning. I tillegg er følgende med i komiteén: Eks. OM Sigurd Sivertssen (sekretær), eks. OM Øyvind Flemmen, eks. OM Magnar Bugge, eks. OM Hanna-Kari Thue og eks. OM Kjellaug Bjordal.

Arbeidet med det nye ordenshuset, Odd Fellowhuset Molde, går etter planen. Bygget tar seg flott ut, og det faller mange lovord om bygget fra byens borgere. Det blir et bygg vi kan være stolt av. Den høytidelige innvielse av bygget/logelokalene vil foregå lørdag 28. april 2001.

PLANLEGGING AV ARRANGEMENTENE I FULL GANG

En komite bestående av to representanter fra hver av de tre logene i Molde arbeider med å forberede arrangementene. Eks. OM Kåre Slinning er formann i komiteen som, når dette skrives 18.10, allerede har hatt tre møter. Komiteen har fått ansvaret for å planlegge både selve innvielsesseremonien og festlighetene rundt arrangementet.

HVEM BLIR DE HELDIGE SOM FÅR OVERVÆRE INNVIELSEN ?

I de tre logene i Molde er det tilsammen mellom 400 og 500 medlemmer. De fleste av disse har selvsagt et ønske om å få delta i høytidelighetene. Logesalen og selskapslokalene har ikke kapasitet til mer enn vel 100 personer. Det er av den grunn et begrenset antall plasser som stilles til disposisjon for den enkelte loge. Selv om ikke alle kan få delta, er komiteen

I april 2001 skjer det ...

Det nye Odd Fellow-huset i Molde er allerede samtaleemne på byen. Bygget markerer seg på en flott måte for alle som kommer med ferga eller langs innfartsvegen. Lovord faller fra mange hold. 28. april 2001 skal Stor Sire lede den høytidelige innvielsesseremonien av logesalen. En komité oppnevnt av logene er allerede i fullt arbeide med å planlegge seremonien og festlighetene rundt arrangementet. Komiteens sekretær, Eks OM Sigurd Sivertssen, har på vår anmodning gitt oss nedenforstående foreløpige orientering.

av den klare oppfatning at alle arrangementene skal foregå i det nye ordenshuset!

SEREMONIEN GJENTAS SØNDAG 29. APRIL

For at flest mulig skal få delta, foreslår komiteen at selve innvielsesseremonien gjentas søndag' 29. april. Stor Sire har sagt seg villig til å delta i et slikt arrangement.

Den enkelte loge bestemmer selvsagt hvem som skal få delta lørdag - eventuelt søndag. Komiteen vil foreslå at det sendes ut påmeldingsskjema til den enkelte bror/søster i god tid før arrangementene. Her bør det være muligheter for å krysse av hvilke arrangement den enkelte prioriterer.

FESTLOGER I UKEN ETTER INNVIELSEN

Selv med to arrangementer i forbindelse med innvielsen av lokalene, vil nok ikke alle som ønsker det få delta.

Komiteen vil derfor foreslå at logene arrangerer festloger i uken etter innvielsen. På denne måten kan alle få anledning til å oppleve de nye lokalene i en høytidelig og fin ramme.

KOMITEEN FREMMER BARE FORSLAG TIL LOGENE

På nåværende

tidspunkt er det vanskelig å gå ut med ytterligere detaljer om det som skal foregå. Informasjon om komiteens arbeide blir kontinuerlig gitt logene.

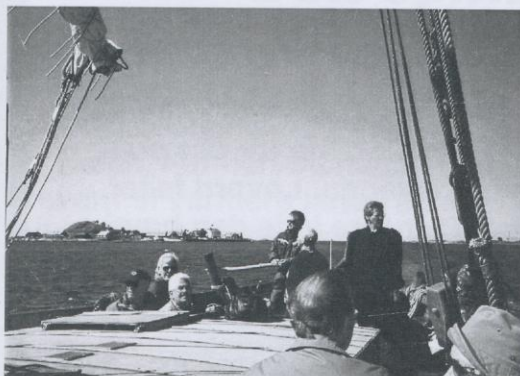
NB! Det er grunn til å understreke at det som er nevnt ovenfor bare er forslag til logene. OM i logene vil behandle forslagene på vanlig måte, og i møte med komiteen eventuelt «klubbe» forslagene.

I stikkords form kan det nevnes at komiteen bl.a. arbeider med:

- utarbeide trykksaker til innbydelse, påmeldinger, bordkort m.v.
- spesiell sang i forbindelse med festmiddagen
- prolog
- underholdning
- planlegge pressekonferanser

Alt dette vil vi komme tilbake til i våre informasjoner som kommer etter hvert.

Her er vi på retur fra Håholmen etter et svært vellykket opphold. Skipper på Kvitserk er Bjarne Krekvik fra Eide. Han arbeider på Håholmen og det er ikke den ting han ikke kan ... Han var også skipper da de to vikingskipene forliste i Middelhavet på vei til Verdensutstillingen i Sevilla.

I år var det Olaf Sættem som hadde tatt på seg ansvaret med å være reise- og turleder. Hele opplegget vitnet om at dette hadde han «vært borti før». Og når da sjåføren i tillegg var Robert Holme, skulle egentlig alt være sagt.

I et nydelig turvær var det 36 sjeler pluss sjåfør startet med kurs først for Skaret Turistsenter. Her ble vi vel mottatt av Ingrid Haugan som er driftsleder på stedet. Det var hennes beste foreldre som startet virksomheten her. Hun orienterte på en fortreffelig måte om de store utbyggingsaktivitetene som de har drevet med. At de allerede 14. juni skulle starte opp med et kunstnersenter med bl.a. sølvsmie. Ny gildestue/festlokale skulle snart stå klart og nå ville de også få hurtigruteturer på besøk i turistsesongen. De puster ut i vintersesongen, men bare i romjulen har de helt stengt.

Så bar turen videre til Eide kommune hvor br. Kaare Ohrvik var lokal vært. I ord tok han tok oss med på en interessant

«reise» gjennom kommunen sin mens vi dro mot Svanviken hvor han nå arbeider i tilknytning til asylsøker-mottaket der. Stedets historie var svært interessant slik han klarte å tegne den for oss. Deretter var turen kommet til Ellinggard Steinindustri AS hvor han viste oss rundt sammen med den daglige lederen i

På gammeldags vis:

Mandagstreffets vikingetokt

(Nesten) ingen avslutning av vårterminen uten at Mandagstreffet slår på stortrommen med en utflukt hvor ikke-deltakere kan angre at de ikke henger seg med. I år var et moderne vikingetokt på programmet selv om turen startet og ble gjennomført høyst siviliert med buss fra bussholdeplassen 5. juni 2000 med vår «faste», trivelige, morsomme og hyggelige sjåfør Robert Holme som et trygt holdepunkt.

av Steinar Sandvik

denne bedriften som er en av flere av denne typen i denne - fremfor noen - mest «steingale» kommunen i heilandet, «Nordens Steinkommune» som den er blitt kalt. Og før vi forlot denne kommunen og vår ypperlige lokale vert, hadde han selvsagt på ulike måter klart å fortelle oss om kalkbruddene, om Hans Astrups imponerende virke på Svanviken og om taterne og om klimaet - Jo, da, br. Kaare, vi tror at Eide kommune er kjekk og bra å bo og å arbeide i! Takk skal du

ha for at du tok deg

king og med motor som fremdriftskraft. Men ellers følte vi vikingånden når vi kom ombord. Og så var det bare å gi seg ende over - over naturen, over husene som de hadde restaurert og bygget nytt, over maten, over serveringen - ja, i det hele tatt å bli imponert! Vakkert, godt og velsmakende og mat så lenge vi maktet å ta til oss. Her trengtes ikke alkoholholdig drikke - begeistringens rus var egentlig tilstrekkelig, selv om selvsagt mange også nøt bordets gleder med et godt glass vin til. Så var det Bjarne Krekvik sin tur i Saga Siglar-hallen hvor han gav oss en

ypperlige oversikt over holmens historie og om RaTo sine røtter der. Også om Ragnar Torseth sine utflukter på «de syv hav» ble illustrert bl.a. gjennom en Bergeproduisert video.

Som alltid: Tiden for hjemtur kom - Ergon fort og en avsluttende kaffe og kaker på Bryggjen i Bud stod på programmet. Også disse stoppene var minneverdige.

Alt i alt - vi takker vårterminens komité, Elsa Silseth, Elsa Melsæter og Mary Sunde samt allestedsnærværende Ivar Aarø og Magnar Bugge for god innsats og ønsker den nye komité Anna Grøtte, Sigrun Bjøringsøy og Anne Grethe Simenstad lykke til i høstterminen. Måtte mange, mange oppdage hvor heldige vi er som setter av en time hver mandag til å nyte en kopp kaffe med god spise i godt selskap! Og prisene både på turer og på den enkelte mandag er så lave at vi nesten ikke kan nevne dem!

På Eide ble vi mottatt av br. Kaare Ohrvik, Loge Veøy, som etter var en utmerket lokal cicerone - først til Svanviken og så til Ellinggard Steinindustri AS. På Håholmen ble vi vel mottatt også av stedets vertinne, Kari Torseth (rapportørens skolevenninde fra folkeskolen da hun het Blaaid til etternavn.) Der fikk vi nydelig mat med hovedvekt på et uttall retter fra havets mangfoldige muligheter i Silver Bell og utmerket orientering i Saga Siglar-hallen. Så bar turen til Bud og Ergon Fort før kaffe og kaker ble inntatt på Bryggjen hvor servicen også var fortreffelig.

.....

Så var tiden kommet til Atlanterhavsveien og turen over til Håholmen. På avtalt tidspunkt ség vikingskipet «Kvitserk» til kai med Bjarne Krekvik som skipper og eneste mannskap. Han tok i mot oss som en moderne antrukket vi-

tid til å bringe oss til sannhets erkjennelse

